

OIWHUDWX UD

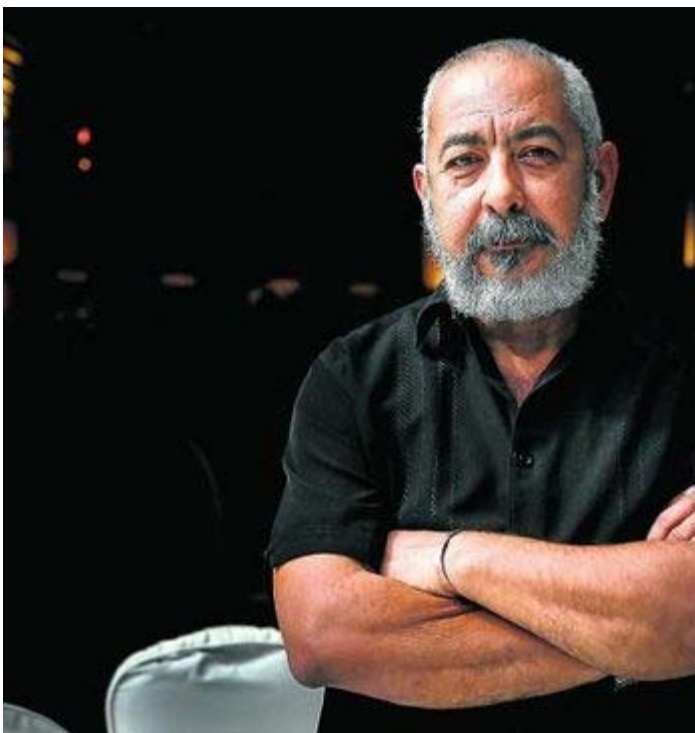
Leonardo Padura: “Poder publicar el llibre sobre Trotski indicava que Cuba havia canviat”

JOAN RUSIÑOL Madrid | Actualitzada el 15/06/2014 00:00

Entre el febrer i el juny Leonardo Padura (l'Havana, 1955) ja ha visitat deu països. Però sempre torna a Cuba, l'únic lloc on escriu: “Sóc d'aquelles estranyes persones que viuen a la casa on van néixer”. Ara promociona a Espanya *Fiebre de caballos* (Editorial Verbum), la seva primera novel·la, i *El viaje más largo* (Ned Ediciones), un llibre periodístic.

Vostè assegura que va començar a escriure perquè no era prou bo com a jugador de beisbol.

Cert. Fins als 17 o 18 anys vaig passar moltes hores de la meua vida jugant a beisbol. No tenia les condicions per ser un bon jugador i vaig voler ser cronista esportiu però aquell any no hi havia places a l'escola de periodisme. Vaig acabar estudiant literatura i allà vaig començar a escriure, en bona mesura, per l'esperit competitiu de tants anys de beisbol. I per conquerir una noia, l'any 1978, que ara és la meua dona.

Leonardo Padura: “Poder publicar el llibre sobre Trotski indicava que Cuba havia canviat”

A principis dels vuitanta s'estrena amb *Fiebre de caballos*.

Va començar sent un relat llarg i el vaig anar reescrivint fins a la novel·la que és avui. En aquella època, a Cuba, els llibres tardaven molt a publicar-se. La vaig entregar a l'editorial el 1984 i no va sortir fins al 1988. Just després d'acabar-la, vaig escriure uns reportatges per al diari *Juventud Rebelde* que són els que s'inclouen a *El viaje más largo*.

En què l'ha influït el periodisme?

Al periodisme li dec el fet d'haver trobat els instruments per poder narrar d'una manera més professional.

Quines diferències hi hauria si hagués de retratar la Cuba del 2014 respecte a la d'aleshores?

Era un periodisme que volia una comunicació amb el lector, no a partir del fet noticiable, sinó del cultural permanent. I aquesta essència cubana, els orígens que jo sempre he buscat, continua sent la mateixa. Estic molt arrelat a la *cubanía*, per això parlo de beisbol, de músics, de la Verge de la Caritat del Coure...

A *El hombre que amaba a los perros* indaga sobre l'assassí de Leon Trotski, Ramon Mercader, nascut a Barcelona i mort a l'Havana.

espanyols preparats per ser l'executor.

Com es va rebre a Cuba el llibre?

En va sortir una edició de 4.000 exemplars i a la fira del llibre de l'Havana vaig dir públicament que estava molt satisfet perquè pensava que no es publicaria. Indicava que moltes coses havien canviat a Cuba. Aquella tarda, a la fira, gairebé hi va haver baralles per comprar el llibre, en van desaparèixer 400 exemplars... Va ser reeditat i se'n van vendre mil exemplars en 45 minuts. Moltes persones em van donar les gràcies perquè els havia permès conèixer una història que també, en part, era la seva pròpia història. El personatge de Trotski, a Cuba, va rebre el mateix tractament que a l'URSS.

Quina influència ha tingut Manuel Vázquez Montalbán en les seves obres, sobretot les policíiques?

Va aconseguir fer una novel·la policíica d'alta qualitat i de caràcter social. Una de les millors cròniques de la Transició es pot llegir a les novel·les de Pepe Carvalho.